



Förordning om ändring i förordningen (1991:1472) om psykiatrisk tvångsvård och rättspsykiatrisk vård;

SFS 1998:637

Utkom från trycket
den 24 juni 1998

utfärdad den 11 juni 1998.

Regeringen föreskriver att 4 och 7 §§ förordningen (1991:1472) om psykiatrisk tvångsvård och rättspsykiatrisk vård skall ha följande lydelse.

4 § Rättspsykiatrisk vård får ges vid de vårdinrättningar som anges i bilagan för den som

1. är anhållen, häktad eller intagen på enhet för rättspsykiatrisk undersökning,
2. är intagen i eller skall förpassas till en kriminalvårdsanstalt, eller
3. är intagen i eller skall förpassas till ett särskilt ungdomshem till följd av en dom på slutet ungdomsvård enligt 31 kap. 1 a § brottsbalken.

Ansökan om tillstånd enligt 6 § första stycket lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård att få ge rättspsykiatrisk vård vid en vårdinrättning som inte anges i bilagan, i sådana fall som anges i 1 § andra stycket 2–4 samma lag, görs av sjukvårdshuvudmannen hos Socialstyrelsen som med eget yttrande ger in ansökan till regeringen.

7 § Chefsöverläkaren får ändra ett villkor enligt 6 § eller meddela ett nytt villkor när omständigheterna ger anledning till det för den som genomgår psykiatrisk tvångsvård eller rättspsykiatrisk vård på grund av beslut enligt 31 kap. 3 § brottsbalken. Detta gäller dock inte då vården har förenats med särskild utskrivningsprövning. För den som genomgår rättspsykiatrisk vård efter beslut enligt 31 kap. 3 § brottsbalken om särskild utskrivningsprövning eller som är intagen i kriminalvårdsanstalt eller i ett särskilt ungdomshem till följd av en dom på slutet ungdomsvård enligt 31 kap. 1 a § brottsbalken gäller det som sagts i första meningen i stället den myndighet som enligt 10 eller 11 § lagen (1991:1129) om rättspsykiatrisk vård avgör frågor om tillstånd att vistas utanför vårdinrättningen.

SFS 1998:637

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

På regeringens vägnar

MAJ-INGER KLINGVALL

Björn Reuterstrand
(Socialdepartementet)